

Beste donateurs,

De zevende nieuwsbrief van de Stichting. Met natuurlijk allereerst de rubriek "Onze paarden" oftewel onze Quido, Jane en Berthus. Verder informatie over de promotie van de Stichting, onze oude paardjes zijn zelfs op TV geweest! en tot slot een verslag van het bezoek op 23 juli aan *Het Manegepaardenpensioenfonds* in Bergen op Zoom.

Onze paarden

De zomervakantie ligt weer achter ons en die vakantie is voor onze oude paarden geweldig geweest. Ze stonden al regelmatig dag en nacht buiten in het weiland bij de manege in de stad. In juli was het zo warm dat het veel beter was voor alle paarden om 's nachts in de wei te blijven in plaats van in een broeierig hete stal. Berthus, Quido en Jane deelden dus al weken de wei met de andere manegepaarden. Dat ging prima. Vooral voor Quido was dat heel belangrijk. Hij heeft gelukkig geleerd zich weer "goed in te voegen". Vorig jaar moest hij immers teruggehaald worden uit het grote weiland buiten de stad, waar alle paarden toen de zomervakantie doorbrachten, o.a. omdat hij onder de bijtewonden zat. Het ging toen helemaal mis tussen hem en de andere manegepaarden.

Dit voorjaar was er nog een kleine crisis: Lena en Marga hadden op een dag alle drie de paarden in de grote springbak gebracht, maar Quido en Berthus kregen ruzie en goed ook. Quido verkocht Berthus zonder enige reden een beste trap! En dat moet je bij Berthus nou net niet doen.....Hij is niet agressief, maar wél de baas. Zoiets pikt ie niet. Berthus gaf lik op stuk en ging Quido flink te lijf. Hij beet letterlijk van zich af en Quido vluchtte weg. Lena en Marga besloten Quido uit de bak te halen en een tijdje binnen te houden om de gemoederen weer wat tot bedaren te brengen. Na een uurtje zetten ze hem opnieuw in de bak, maar Quido durfde niet verder te lopen. Hij bleef vlak bij het lint naast Lena en Marga staan wachten. Lena en Marga verstopten zich achter een bosje om te kijken hoe dit nu af zou lopen...

Jane kreeg het eerst in de gaten dat Quido niet van z'n plaats durfde. Haar vaste vriend bang voor z'n kameraden??? Ze liep naar hem toe met een blik van "wat is dat nou jongen?" en begon hem liefdevol

Quido en Jane, zij aan zij in de grote wei

te poetsen, een hartelijker welkom kan het ene paard het andere niet geven.... Berthus is niet haatdragend. Hij keek even wat er gebeurde, kwam toen naar Quido toe en poetste mee aan de andere kant. Grote verzoening! Lena en Marga keken ontroerd toe. "Onze eigen paardensoap" mailden ze....Sinds die tijd zijn er geen problemen meer geweest.

Eind juli – in de vakantieperiode - verhuisden alle manegepaarden naar de weilanden ten zuiden van Goutum. De plaats waar volgend jaar de nieuwe manege komt. Een geweldige plek. Twaalf hectare! weiland met prachtig mals, hoog en groen gras. Vier tot vijf keer per dag hielden we inspectie of alles goed ging.

's Ochtends vroeg deed de manege-eigenaar, Wilfred Beerse de ronde, 's middags een eigenaar van een van de pensioenpaarden (in een afzonderlijk weiland stonden ook nog zes pensioenpaarden) en om 19.30 uur was ik er. Voor het donker werd kwam Wilfred dan nog een keer

langs. Geen overdreven luxe trouwens. De tweede dag dat ik aankwam stond er een tractor in het land en vond ik Wilfred tot aan z'n middel in het water. Onze Jane lag in de sloot....Ze werd er met behulp van de tractor uit gesleept en stond daarna rillend op de kant. We hebben haar een warme deken omgedaan en zijn het hele grote weiland op en neer met haar gelopen om haar op te warmen en haar spieren weer soepel te maken. Daarna ging ze in de trailer: retour manege....Eerst maar eens op adem komen. Nadat we haar benen en buik zoveel mogelijk schoon gemaakt hadden met lauwwater en haar droog hadden gewreven, stond ze hoog en droog op stal – op een flinke lading stro - met een lekkere bak slobber en volop kuil. Gelukkig had ze toen alweer praatjes: luid hinnikend vertelde ze iedereen haar verhaal.

Jane knapte snel op. Ze is drie dagen in de manege gebleven. 's Avonds borstelde ik haar vacht, bracht haar appels en wortels en liep buiten een rondje met haar, maar het was behelpen voor Jane. Ze hinnikte voortdurend, miste duidelijk haar goede kameraden. We hebben een mooie dag afgewacht en haar weer fijn naar de grote weilanden gebracht. Ik had haar halster nog niet afgedaan of ze stond al tussen Quido en Berthus in. Helemaal gelukkig.

Voor alle drie de paarden was het daarna heerlijk. Quido en Jane graasden zij aan zij van weiland naar weiland. Onafscheidelijk. Waar de een was, was de ander. Vlak in hun buurt liep altijd Berthus, aan de ene kant geflankeerd door Nikita, de lieve schimmel die jaren zijn buurvrouw was voor z'n pensioen en aan de andere kant door merrie Blacky, een voormalig manegepaard. Vaak trof ik ze 's avonds met z'n vieren of vijven op een rij, aan de rand van een van de weilanden aan, vredig en voldaan.

Die dagelijkse inspectie-ronde was overigens bepaald geen straf. Altijd kwamen onze paardjes me begroeten en natuurlijk even een lekker stukje appel of wortel ophalen. Achter hun aan volgden Nikita, Blacky en nog een aantal paarden en pony's. Vaak liepen ze het halve land met me mee. Bij de controle van de waterpompen stonden ze vooraan (Jane houdt van *roomservice*). Natuurlijk kon ze zelf de pomp met haar neus bedienen, maar als ik het water voor haar oppompte smaakte het lekkerder). En ze volgden me bij de inspectie van de sloten of er geen paard of pony in lag..... (Na Jane kwam ook nog Lodewijk, de Haflinger in de sloot terecht...).

The green green grass of home: Berthus met vriendin Nikita

Een enkele keer kwam er op de weg langs de weilanden een koetsje met een Fries paard ervoor langs. Daar moesten alle paarden en pony's natuurlijk bij zijn. Van achter uit het weiland ging de hele kudde paarden in volle galop richting weg: Berthus, oren plat, met geweldige galopsprongen in de voorhoede. Quido volgde, met wapperende manen, halverwege. Met zoveel ruimte kan zo'n kudde paarden pas echt goed vaart maken. Een prachtig gezicht is het, zo'n grote galopperende kudde die langs dendert. Alsof het wilde paarden zijn. De grond onder mijn voeten trilde er van....

Helaas komt aan alles een eind. Na drie weken gingen ze allemaal weer terug naar de manege in de stad. Voor Berthus hoefde het niet. Altijd komt hij naar je toe, werkt volop mee aan het omdoen van het halster, loopt braaf met je mee. Maar nu had hij er absoluut geen zin in. Hij ging er keer op keer vandoor. Het was zo geweldig daar. Wat hem betreft mocht de manege direct verhuizen naar de nieuwe plek. Geef Berthus de ruimte.... Eén troost jongen: nog 300 nachtjes slapen en dan is het zover. Dan sta je met Quido, Jane en al die andere mooie merries de hele zomer lang in die prachtige uitgestrekte groene weilanden.....

Promotie

Met de landelijke! publiciteit liep het goed. 3 Augustus 2006 kwamen onze Berthus, Quido en Jane op TV! Op Nederland 2 in *Tros Zomeravondcafe*. Die uitzending staat natuurlijk inmiddels op de site. Het artikel met foto in *HP/De Tijd*, rubriek Mens & Dier verschijnt wat later dan oorspronkelijk gepland: in week 38. Uiteraard wordt ook dat artikel na verschijning op de site geplaatst. Ook regionaal hadden we de aandacht, met pech dit keer: Esther Liano's brief met 12! nieuwe donateurs raakte zoek in de post.... *De Leeuwarder Courant* besteedde er op 6 september aandacht aan in *Gehoord & Gezien*. Wij proberen de donateurs nog op te sporen.

Het stoepbord met drie posters van 70 x 100 cm is klaar! Nynke Tiekstra en Ilse Landstra van Vos/Libert hebben weer geweldig werk geleverd. Veel dank daarvoor! Hierbij een foto van het stoepbord met een van de posteruitvoeringen. Esther Liano, onze ambassadrice neemt het bord mee naar wedstrijden en het krijgt een tijdje een plek in ruitersportzaak Tweespan in Boornbergum.

Wat staat er verder op de rol: van 19 t/m 22 oktober hopen we weer – met reductie op het tarief - met een standje bij Indoor Friesland te staan. Zondag 29 oktober staan we in manege Lits Riverranch in Boelenslaan.

Dit evenement van de Partij voor de Dieren is verplaatst van 1 naar 29 oktober. In december komt een artikel over de stichting in *Beestenboel*, het blad van de Dierenbescherming afdeling Leeuwarden en natuurlijk blijven we verder aan de bel trekken voor publiciteit.

Het paardenpad: bezoek op 23 juli aan Het Manegepaardenpensioenfonds

Al bijna anderhalf jaar lang hebben we regelmatig contact: een telefoontje, nog even een e-mailtje laat op de avond en natuurlijk via de nieuwsbrieven die we elkaar toesturen. Dan is het erg leuk om elkaar ook eens "live" te spreken. Nu ligt Bergen op Zoom niet direct om de hoek als je in Leeuwarden woont, maar op doorreis naar Zuid-Limburg was een bezoek aan Carola Poot en haar oude manegepaarden- en pony's best te doen.

De manegepaarden- en pony's van het *Manegepaardenpensioenfonds* zijn gestald in Nispen, een klein plaatsje onder Rozendaal. De Global Farms in Nispen is nog volop in aanbouw. Zo'n twee jaar geleden startten de eigenaren Ad en Sandra Soffers van Global Farms met de stalling van pensioenpaarden, met de belofte aan Carola dat haar oude paarden en pony's daar ook onder dak konden. In een grote loopstal staat 's winters het grootste deel van de dieren. Die stal is ingericht als potstal. Er wordt telkens op elke laag mest flink wat stro gestrooid. Zo vormt zich, laag na laag, een steeds hoger wordende bodem, zacht en warm, prima voor oude paardjes! In het voorjaar als alle paarden naar buiten gaan wordt de stal helemaal uitgemest.

Die dag in juli stonden de oude paarden en pony's op twee na (Mr. Doon en Lucky) in de wei. Het was al een paar weken knap warm in Nederland en vanwege de hitte, waar ze met hun hoge leeftijd toch meer last van hebben, werden Mr. Doon en Lucky overdag op stal gehouden. Zij gingen 's avonds de wei in. Lucky leefde toen nog. Ze is helaas drie weken na mijn bezoek overleden. Lucky was letterlijk en figuurlijk een bijzondere pony: heel mager, met uitstekende beenderen en grote bobbels op haar borst en nek (goedaardige gezwellen), maar gezond en oersterk. Lucky was echt een héél kras oudje. In juni was ze 44! jaar geworden. In mensenjaren kun je dat vergelijken met een 100-jarige en tja, wie ziet er dan nog echt mooi uit. Enkele maanden terug leek haar laatste uur al geslagen te zijn. Carola kreeg een telefoontje van Sandra dat het slecht ging met de pony. Lucky was die ochtend de wei ingelopen, direct op het gras gaan liggen en niet meer overeind gekomen..... De in allerijl gewaarschuwde paardendierenarts vreesde het ergste. Zekerheidshalve inspecteerde hij de hoeven nog eens grondig en ontdekte een geweldige hoefzweer. Nadat die was opengesneden en gedesinfecteerd, stond Lucky in de kortste keren weer op haar benen en graasde vrolijk verder. Je heet niet voor niets Lucky nietwaar? Lucky en haar grote vriend, het paard Mr Doon (ook al 34 jaar! Toe maar!) kwamen met z'n beiden een jaar geleden van een failliet verklaarde manege. Donateurs van de manege waren er niet voor deze dieren..... "Maar als je die twee ziet neem je ze toch direct op, je laat ze niet naar de slacht gaan!" zegt Carola.

Bij de andere paarden en pony's die daarna binnenkwamen van maneges uit Brabant en Zeeland was gelukkig wel voorzien in voldoende donateurs (50 per dier). Dat moet ook, want voor Carola is het al hard genoeg werken geblazen om alles rond te krijgen. Ook zij doet het vrijwilligerswerk naast een veeleisende full-time baan (zesdaagse werkweek!). Bijna al haar vrije tijd besteedt ze aan de stichting. Ze richtte het *Manegepaardenpensioenfonds* op in 2003. Zonder paard of pony.....

In de manege waar Carola begon met paardrijden legde ze na de les altijd wortels of een appel in de voerbak van de paarden en pony's. Ook in de lege stal van Joost. Die loopt natuurlijk al in de volgende les mee, dacht Carola. Tot iemand haar vroeg of ze wel wist wat ze deed: "Joost is al drie weken geleden naar de slacht gegaan hoor"....."Wat er dan door je heengaat! Ik wist maar één ding: ik ga hoe dan ook iets doen voor oude manegedieren". Carola kwam direct in actie. Ze ging naar de notaris voor de stichtingsakte en begon geld in te zamelen. In november 2004 diende het eerste afgekeurde manegepaard zich aan: Avanti, een ruïn van toen nog maar 12 jaar oud.

Vincent, Carola en het allereerste pensioenpaard: Avanti

Alleen, Avanti moest van de manege-eigenaar gestald blijven in de manege, tegen het volle pensioetarief, terwijl Carola al de toezegging had dat ze de dieren in Nispen kon onderbrengen. Op Carola's verjaardag in 2005 kreeg ze een geweldig cadeau. Avanti was 'vrijgekocht' door een club mederuiters. Zo werd Avanti het eerste pensioenpaard dat naar de opvang ging. Daarna is het hard gegaan: op 23 juli waren er 11 paarden en pony's in Nispen. Eén dier heeft helaas maar heel kort van zijn goede leven daar kunnen genieten: Sam. Een vrolijke kernegezonde, leuke pony, 17 jaar oud en nog maar drie weken in Nispen. Zo'n dier waarvan je denkt: die kan nog jaren mee. Sam moest op een ochtend eind mei dit jaar overleed geholpen worden in de stal, hij lag vast tegen de muur. Maar eenmaal op de been liep hij opgewekt de wei in. Er leek niets bijzonders aan de hand te zijn maar al snel werd duidelijk dat het helemaal mis was. Sam leed hevig pijn: een zware koliek. De dierenarts constateerde niet alleen knopen in de darmen, maar ook een verdraaiing van de darmen over de maag. Een operatie was uitgesloten. De kans dat Sam die zou overleven was nog geen 2%. Met groot verdriet werd direct het besluit genomen om hem te euthanaseren. Het was de eerste keer dat een dier van de stichting doodging. Voor Carola was het een zwarte dag, ze was er kapot van: "Of ze nou drie weken of twee jaar bij je zijn, het maakt niet uit, je hebt er zo'n verdriet van...je weet dat ze eens dood gaan en je denkt dat je afstand kunt nemen, maar vergeet dat maar! Vanaf het moment dat je zo'n dier kent ben je er dol op".

Duke, Carola en schimmel Rebecca, de nieuwste aanwinst

Gelukkig kwamen er pas geleden twee nieuwe paarden bij, Sally en Rebecca. En dat betekent weer actie. Carola is altijd in de weer voor de oude paarden. Iedere zondag is ze in Nispen. Door de week is ze bezig met de organisatie en acties. Aan creativiteit geen gebrek: van de verkoop van bossen tulpen en plantjes voor het goede doel of een oliebollenactie met oud en nieuw tot een Halloween rit door de bossen. Het nieuwste evenement stond gepland op 19 augustus 2006: 'Dancing with the stars'. Een barbecue (ook voor vegetariërs!) met een dansfeest voor 120 gasten, in de tuin bij de pensionstalling. Kosten per couvert € 20,00. De 'stars' zijn natuurlijk de pensioenpaardjes.

Die kwamen naast de tuin in het aangrenzende weiland te staan – met hun eigen *party snacks*: wortels en appels. (Zouden ze daar een *Piaffe*-je gedanst hebben?) Voor een groot deel van de ingrediënten en de drankjes had Carola al sponsors weten te vinden. En SBS 6 – Hart van Nederland – zou langskomen, dus met de publiciteit zat het ook goed. Dat wordt een leuke opbrengst voor de oude manegepaarden- en pony's! Voor de toekomst heeft Carola ambitieuze plannen: een eigen bedrijf beginnen. Een pensionstalling voor tenminste 30 paarden en pony's met – onder eigen dak - de opvang van de oude manegepaarden- en pony's. Ze wil full-time met en voor paarden en pony's gaan werken. Ik zie het haar doen!

Volgende Nieuwsbrief

Deze Nieuwsbrief is eerder verzonden dan aangekondigd want de maand oktober wordt een drukke maand voor de stichting. De eerstvolgende Nieuwsbrief is gepland voor december 2006, tenzij er natuurlijk ondertussen belangrijke en/of spannende nieuwe dingen gebeuren. Graag tot dan!

Met vriendelijke groet,
Stichting Opvang Oude Manegepaarden- en Pony's in Friesland,

Ineke de Groot

Stichting Opvang Oude Manegepaarden- en Pony's in Friesland
Frans van Mierisstraat 37, 8932 KR Leeuwarden
Rek.nr. 29.28.62.830
www.pensioenpaard.nl e-mail: info@pensioenpaard.nl
Tel. (na 19.00 uur) 058 – 2 12 45 25